

POSELSTVÍ PALMOVÝCH LISTŮ PRO DNEŠEK **přednášející** **indický Nádí Palanisamy** **Chinnappa (Palani)**

V sobotu 28.9.2013 od 14:00 hod. se v Biotronickém centru sociální pomoci, Soukenická 21, Praha, v sále Josefa Zezulky konala přednáška Poselství Palmových listů pro dnešek. Přednášejícím byl indický Nádí Palanisamy Chinnappa (Palani), který přijal pozvání biotronika pana Tomáše Pfeiffera. Zcela zaplněný sál a také diváci přímého přenosu přes internetovou televizi Biovid tak měli možnost zažít něco opravdu mimořádného. Přinášíme záznam nejzajímavějších okamžiků tohoto setkání.

Otázky pokládal a přednáškou provázel pan Tomáš Pfeiffer za asistence tlumočnice, slečny Kláry.

Tomáš Pfeiffer (dále TP)

Přeji vám hezké odpoledne, dámy a pánové, zde v sále Josefa Zezulky v Soukenické ulici. Je mou velmi milou povinností přivítat našeho dnešního hosta, kterým je Nádí Palani.

Příznám se vám, že v čase, kdy jsem poprvé uslyšel o Palmových listech, což bylo dávno – před desítkami let, můj učitel Josef Zezulka mi říkal, že existují listy, na kterých jsou psány osudy, tak jsem si myslel, že už nikdy nic takového neuvidím, natož abych se potkal osobně s vykladačem těchto listů – Nádím – což překročilo

všechny mé dosavadní představy. A proto, budiž vám to vzkazem, že nikdy neříkejte nikdy a že osud sám má své cesty. Přes ten osud je tu právě Nádí Palani a my se budeme bavit o těchto listech, které jsou staré tisíce let a obsahují naprosto přesné záznamy osudů lidí, kteří tento list přijdou poznat, ale o tom až později. Jestli smím, tak bych se napřed ptal tak trochu za nás za všechny, jsou to dotazy, které mi lidé přinesli, a já je teď budu tlumočit a budu sám zvědav, jaké odpovědi dostaneme.

TP: První otázka je naprosto zřejmě běžná: Kdy a jak vznikly Palmové listy?

Nádí Palani (dále PA)

Bylo to asi před 5 000 lety, napsali je říšiové. Poté, co říšiové odešli, tak se listy dostaly nejdříve do vlády, když se v Indii dostala Británie k vládě. S Palmovými listy pracují rodiny, kterým to právě předává vláda – tradiční rodiny, které čtou Palmové listy již po staletí.

TP: Znamená to knihovny. Zajímá nás, kolik je tedy státních knihoven? Jsou v jednom místě?

PA: Je jenom jedna státní knihovna – jedna jediná. Pak jsou to rodiny, které dostávají listy, aby se o ně staraly, a tam probíhá to čtení.

TP: Listy pro ty, kteří se přijdou zeptat, jsou tedy na místě již připraveny?

PA: Ano, ten, kdo to má v osudu napsané, má možnost, aby mu byl list čten.

TP: Je možné, aby Nádí věděl kdo ten den přijde?

PA: Kdo odevzdá otisk palce, ten přijde.

TP: To je pochopitelné.

Dotkli jsme se otisku palce. Co znamená pro proces

NOVÁ KNIHA

Josef Zezulka ODPOVĚDI

TYDALO NAKLADATELSTVÍ A VYDAVATELSTVÍ

Tomáš Pfeiffer - DIMENZE 2+2 PRAHA

Soukenická 21, 110 00 Praha 1, tel.: 603 723 713, e-mail: info@dub.cz

Novinky můžete zakoupit na přednáškách, koncertech a dalších akcích Tomáše Pfeiffera a také v e-shopu www.dub.cz

kniha

Josef ZEZULKA Odpovědi 1976 – 1982

„Být kladnou složkou Tvůrčího díla, měl by být náš cíl!“

Tato prostá věta je klíčem k bráně poznání a také osnova úvah a rozprav, které byly sepsány. Možná, že zpočátku nebudeme vědět, o čem se vlastně hovoří, nebo se nám bude zdát, že se odpovědi opakují na dané otázky, ale častým opakováním se lépe zmocníme nových poznatků. Naše zvědavost nás požene jako dravá bystřina úskalími nejasností a přijde den, kdy pochopíme lépe, a snad i úplně.

Autor tohoto spisku neprovedl žádnou úpravu hovorové řeči a nesáhl k jinému uspořádání přednášek. Potlačil svoji osobnost, aby svým vlivem ani trochu nezkrasil vyřčenou myšlenku. Nechtěl ani slovem zkrasit odpovědi, které byly na dané otázky, vždyť se hovořilo o věcech, které byly z obsáhlých představ přednášejícího vytrženy a pojmenovány slovy. Slovo, ať je napsané nebo vyřčené, nikdy nemůže plně nahradit širokou a obsáhlou představu. Toto slovo by ale zpětně mělo v nás určitou představu vyvolat a podle našeho duševního vypsání a kvality by se mělo podařit naši představivost rozevírat. Proto se snažme, abychom mohli chápat čím dál více, a je na nás, jak se nám to bude dařit. K tomu ať je nám pomocníkem tato kniha.

NOVINKA

kniha

Josef ZEZULKA

Přednášky I

- Cesta
- System I
- Osud
- Otázky I
- Otázky II

PŘEDNÁŠKY
I

DOTISK

kniha

Josef ZEZULKA

Přednášky II

- Čtyři doby
- Životní rytmus
- Tři úvahy
- Vývoj
- Úvahy
- Možnosti biotroniky

PŘEDNÁŠKY
II

**ROZŠÍŘENÉ
VYDÁNÍ**

Josef Zezulka se narodil 30. 3. 1912 v Brně, žil a pracoval v Praze. V roce 1945 na Velikonoce, bylo mu 33 let, se jeho život neobyčejně tajemným způsobem náhle změnil. Zažívá mimořádný stav jakoby rozevřeného vědomí. Říká: „Jako bych si vzpomněl na něco, co jsem již věděl a co jsem zapomněl.“

Dostává dva dary. Dar ducha, tedy znát pravdu životního zákona přímo bez učení a prostředníků, a dar léčby. Tato kniha je výsledkem daru ducha, kterým vypracovává filosofii Bytí, tedy novou bibli, a na druhé straně zakládá biotroniku jako léčebný obor a záhy se stává léčitelem, biotronikem-sanátorem světového formátu. Ukazuje před lékaři mnohokrát úspěšné léčby nejtěžších nemocí, mnoho lidí zachraňuje suverénní léčbou rakoviny. Přes nepřítel státní ideologie sklízí i úspěchy na mezinárodním poli. Je mnoho knih, které jsou výsledkem vědecké práce, intuice, vyprávění příběhů atd. Tato kniha je výrazem svobody dvoupólního světa, vždyť dar ducha není „za každým rohem“, opakuje se jednou za 2000 let. Ale to už je na tvém posouzení, milý čtenáři. Podrobnější informace naleznete na www.dub.cz

nakladatel,
žák a pokračovatel
Tomáš Pfeiffer

Osud

Nic nebylo, nic nebude, vše jest teď!
Tvůrčí dílo trvá ve své nehybnosti. Současně jsou doby minulé i budoucí.

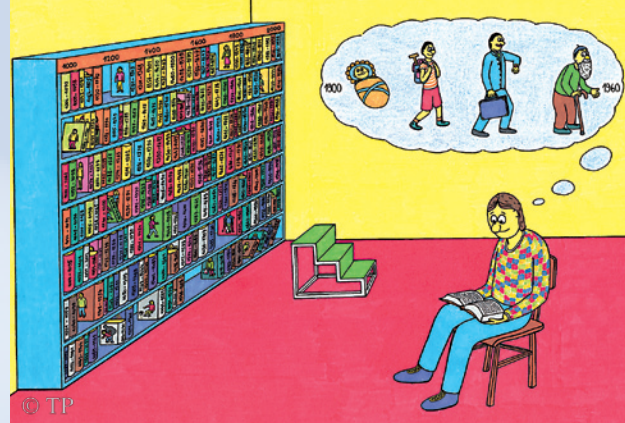
To jenom my, naše „Jsem“, putujeme v tom hotovém dění a vytváříme tak ve své mysli pojem času. Prožíváme okamžiky a míváme je, abychom vstupovali do dalších. Částka z Tvůrčího díla, která je naším osudem, odvíjí se v našem bytostném vědomí jako film. Postupujeme daným dějem, který na nás působí svojí realitou, a pozorujeme ostatní osudy kolem sebe.

Představme si Tvůrčí dílo jako tělo složené z buněk. Každá buňka je nějakým dějem, nějakým osudem něčeho nebo někoho. Vše, co kolem nás je, má svůj osud, svůj děj. Má ho kámen, rostlina, živočichové včetně člověka mají ho

se před námi rozvíjí a odvíjí časově. V té knihovně byl jeho děj hotový a statický. Neměl čas. Ten jsme teprve vytvořili my, ve své mysli, kdy jsme postupně děj románu vnímali. Kdybychom děj románu znali dopředu, představili bychom si celý obsah najednou.

Tvůrčí dílo trvá. Čas do něho vnášíme my svojí myslí. Vlastně nedáváme mu čas. Ono ho ve svém statickém bytí nepotřebuje. Čas pouze vytváříme pro sebe proto, abychom mohli rozloženě vnímat.

Svým zrozením vstupujeme do jednoho hotového osudu. Vstupujeme právě do toho určitého a ne jiného proto, že zákonitě mu svým myšlenkovým složením, svojí psychickou kvalitou, životním postojem a vývojovým stupněm odpovídáme. Z naší kvality a způsobu myšlení vytváříme v životě činy a vlastní projevy. Ty jsou výrazem nás samých, a proto se automaticky stávají činiteli, kteří se poměrně podílejí na určení dalšího osudu. Ale

Není pro člověka jedno, s kým se stýká, ale hlavně komu rozevře své sympatie. Lidé, na které jsme se více nebo méně vážali, stahují nás svým vlivem ke svému budoucímu osudu a my svojí sympatií se zase vážeme k nim. To je např. důvod, proč lidé stejně deformovaní ve své psychické formě se nemají spolu scházet a svými sympatiemi utužovat bytostná pouta mezi sebou, nebo proč vývojově vyspělé bytosti se na nikoho citově příliš neváží, ale naopak snaží se mít rádi vše stejně. Tím není myšlen vztah jednotlivých lidí k sobě. Kdyby ten mezi lidmi nebyl, přestalo by se lidstvo rozmnožovat. Člověk musí mít vztah k druhému člověku, ale na rozdíl od vývojově nižších lidí neotročí tomuto vztahu.

Jinak řečeno: má vztah k určitým jiným lidem (rodičům, ženě, dětem), ale staví je více do vědomí všeobecnosti než člověk vývojově nižší. Jinak se osobní pouta stávají faktorem, který poměrně ovlivňuje příští zrod. Tedy naše kvalita a projev spolu s bočními vlivy tohoto života rozhodují o příštím životě. Podle této zákonitosti se někdy po mnoho životů drží v přerovování pohromadě rodiny a společnosti a bytosti se mnohdy po mnoho životů rodí do stejného národa nebo do stejných krajín.

Bytí je věčné. Životní tep a vývoj je jen v naší mysli, která si ho jen jakoby postupně prohlíží. Tvůrčí dílo trvá a je složeno z jednotlivých osudů všeho. My se postupně vtělujeme do lidských osudů, které vnímáme a kterými

Vše je ve dvojnosti a není nic, co by v ní nebylo. Hotový a pevný osud, to je „vůle Boží“. Druhý pól proti ní je „vůle bytostní“, v našem případě „vůle lidská“.

Vjem osudu

MINULOST

PŘÍTOMNOST

BUDOUCNOST

TEĎ TEĎ TEĎ TEĎ TEĎ TEĎ TEĎ TEĎ TEĎ

© TP

věci, výtvořeny stvořené lidskou rukou, má ho i blesk a hrom, oblak na obloze, kapička vody, která padá z oblaku. Vše je součástí Tvůrčího díla, ve kterém má svoje místo i děj.

Svým bytostným vědomím jsme vstoupili na nějakém místě do Tvůrčího díla, do jedné té buňky čili do jednoho hotového dění a říkáme mu „naš osud“. Nejedná se o nic více nežli o to, že vývojovým pohybem, kterému říkáme „běh času“, procházíme hotový děj a vnímáme ho (prožíváme ho). Docela dobře jsme mohli vzít na sebe jiný v libovolné době. Je to asi tak, jako když stojíme před knihovnou, kde jsou v řadách knihy, a volíme si román zprava nebo zleva, z horních nebo z dolních příhrad. Zvolíme jeden, počneme ho číst a plně se zapojíme do jeho vnímání. Přeneseme se do doby toho děje a ten

jenom poměrně. Jsou zde ještě další faktory se svojí účastí. Jsou to okolní vlivy a vztahy okolí k nám, i naše vztahy k okolí.

Vše, co kolem nás je, má svůj osud, svůj děj.

Jinak řečeno: naše činy a projevy jsou výrazem naší kvality a vývojového stupně. Zákon odrazu je přenáší do dalších životů. Ony jsou hlavním faktorem při vyhledávání našeho příštího zrození, tedy našeho osudu. Ale nejsou jedinými.

Představme si, že v právě žitém osudu jednáme s různými lidmi. Máme k nim větší, nebo menší sympatie, odpor nebo lhostejnost. Tím se k nim více nebo méně připoutáme. Pouto je třeba chvilkové a slabé, nebo při větších sympatiích dlouhé a silné.